

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobce: J. H., narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Černého 517/13, 182 00 Praha,

proti
žalovanému: Magistrát města Chomutova,
sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nevydal rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MMCH/51435/1019/2016/OdaSč/Ce, ačkoliv žalobce proti příkazu ze dne 30. 6. 2016, sp. zn. MMCH/51435/1019/2016/OdaSč/Ce, jímž mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), podal dne 28. 7. 2016 odpor.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že podal proti uvedenému příkazu prostřednictvím doporučeného dopisu odpor. Vzhledem k tomu, že žalobce předal odpor k poštovní přepravě dne 28. 7. 2016, jednalo se o odpor včasný, neboť příkaz byl žalobci doručen dne 13. 7. 2016. Žalovaný přesto v řízení nepokračoval a ke dni podání žaloby nevydal meritorní rozhodnutí. Žalobce se obrátil se žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti k nadřízenému správnímu orgánu, a to Krajskému úřadu Ústeckého kraje, na kterou však nebylo reagováno. Žalovaný byl povinen podle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), pokračovat v řízení a vydat rozhodnutí nejpozději ve lhůtě 60 dnů dle § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, tj. do 12. 9. 2016, což však žalovaný neučinil. Žalobce požadoval náhradu nákladů řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Konstatoval, že žalobce proti příkazu ze dne 30. 6. 2016 podal sice odpor, avšak ten trpěl vadou, neboť nebyl podepsán. Žalovaný vyzval žalobce k nápravě, avšak ten vadu neodstranil ani se nijak nevyjádřil, proto příkaz nabyl právní moci dne 29. 7. 2016. Podanou žádost o uplatnění ochrany před nečinností postoupil Krajský úřad Ústeckého kraje jako podnět k zahájení přezkumného řízení žalovanému, avšak ten důvody k zahájení přezkumného řízení neshledal a postoupil věc zpět krajskému úřadu, který shledal závěr žalovaného správným včetně závěru o právní moci příkazu. Žalovaný požadoval na náhradě nákladů řízení 300 Kč za každý úkon v řízení podle vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu.

Ústní jednání soudu

4. Při jednání soudu konaném dne 7. 3. 2018 uvedl právní zástupce žalobce, že trvá na svém názoru, že žalovaný byl nečinný, neboť žalobce při podání zásilky obsahující odpor využil služby České pošty, s. p., kdy zásilku podal k přepravě prostřednictvím internetu. Proto se domnívá, že ani vlastnoručně být podepsána nemohla. Jistě mohl podat zásilku fyzicky na poštu, ale tento postup se mu jevil jako časově náročný. Podací lístek založený v soudním spise obsahuje mimo jiné položku „soubor“ a podací poštu České Budějovice. Z uvedeného lze dovodit, že žalobce využil službu České pošty, s. p., „dopis on-line“. Domníval se tak, že podal řádný odpor a vycházel z toho, že jeho identita je z podaného odporu zřejmá. Výzva k odstranění vad podání zasláná žalobci byla stručná a nejasná, a pokud by obsahovala přesnější poučení, možná by žalobce postupoval jinak. Poukázal přitom na jakousi analogii úpravy používané při doručování prostřednictvím datových schránek, kdy rovněž nedochází k dalšímu ověřování totožnosti zasílatele. Dále uvedl, že k využití služby „dopis on-line“ dle jeho názoru je nutné přihlášení konkrétní osoby a rovněž uhrazení služby. Domníval se proto, že se nejednalo o anonymní zadání zakázky České pošty. Dále navrhl provedení důkazu smluvními podmínkami České pošty, s. p., ke službě „dopis on-line“. Tento návrh na provedení důkazu byl usnesením podle § 52 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), zamítnut jako nadbytečný.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Správní spis

5. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 30. 6. 2016 vydal žalovaný příkaz, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že dne 6. 5. 2016 v 8.25 hodin na silnici I/13 v katastru obce Chomutov (poblíž zastávky BUS nacházející se před kruhovým objezdem u Baumaxu), ve směru jízdy od obce Most směrem na obec Chomutov, v místě, kde je dopravním značením B20a „Nejvyšší dovolená rychlost“, rychlost snížena na 50 km/h, řídil motorové vozidlo tovární značky Opel Insignia, reg. značky „X“, kdy mu byla naměřena rychlost 67 km/h silničním radarovým rychloměrem RAMER 10C. Z této hodnoty byla odečtena odchylka měřicího zařízení 3 km/h, kdy konečná rychlost byla stanovena na 64 km/h, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Žalobce převzal tento příkaz prostřednictvím zmocněnce k doručování dne 13. 7. 2016. Dne 28. 7. 2016 byl podán k poštovní přepravě odpor proti uvedenému příkazu, který však neobsahoval podpis žalobce. Na odporu i poštovní obálce je uvedeno jméno, příjmení a adresa žalobce. Dne 2. 8. 2016 vydal žalovaný výzvu k doplnění, kterou upozornil žalobce na absenci podpisu a upozornil ho, že v případě, že nedostatek neodstraní ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení výzvy, stane se příkaz pravomocným. Uvedenou výzvu převzal žalobce prostřednictvím zmocněnce k doručování dne 11. 8. 2016. Na tuto výzvu žalobce nijak nereagoval a až dne 26. 6. 2017 podal Krajskému úřadu Ústeckého kraje žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Na příkazu je vyznačena právní moc dne 29. 7. 2016.

Posouzení věci soudem

6. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s., se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ustanovení § 81 odst. 1 s.ř.s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
7. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s.ř.s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen těch rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu ustanovení § 65 a násl. s.ř.s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

8. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud tedy neshledal nepřípustnou nečinnost k datu vydání tohoto rozsudku.
9. Podle § 87 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), obviněný z přestupku může proti příkazu podat do 15 dnů ode dne jeho doručení odpor správnímu orgánu, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení. Obviněnému z přestupku nelze uložit jiný druh sankce, s výjimkou napomenutí, nebo vyšší výměru sankce, než byly uvedeny v příkaze.
10. Podle § 87 odst. 5 zákona o přestupcích příkaz, proti kterému nebyl včas podán odpor, má účinky pravomocného rozhodnutí.
11. Podle § 37 odst. 2 správního řádu z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
12. Podle § 37 odst. 3 správního řádu nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
13. Soud konstatuje, že výzva k odstranění vady spočívající v absenci podpisu žalobce ze dne 2. 8. 2016 je zcela v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 správního řádu, neboť popisuje uvedenou vadu, nutnost jejího odstranění i upozorňuje na následky neodstranění této vady.
14. K argumentaci právního zástupce žalobce při jednání, že odpor byl podán prostřednictvím služby České pošty, s.p. s názvem „dopis on-line“, soud uvádí, že je na žalobci, jakou formu komunikace se správním orgánem zvolí. Nicméně výsledkem zvoleného postupu podání odporu prostřednictvím této služby je vadné podání bez autentického podpisu žalobce. Zůstává tak faktem, že odpor neobsahoval podpis žalobce a tato vada nebyla odstraněna, na tom by nemohl nic změnit ani důkaz smluvními podmínkami České pošty, s.p.
15. Soud se na základě zjištěného skutkového stavu musel zabývat tím, zda nepodepsané podání podle § 37 odst. 2 správního řádu, kterým odpor bezpochyby je, může mít procesní účinky, tj. vést ke zrušení příkazu. Soud přitom vyšel z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, ze které vyplývá, že absenci podpisu na podání lze považovat za vadu, pro kterou nelze v řízení pokračovat, neboť z každého podání je nutno seznat, která osoba je činí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2016, č.j. 8 As 105/2012-40; ze dne 8. 8. 2017, č.j. 5 As 204/2016-27; ze dne 27. 9. 2017, č.j. 6 As 37/2017-31; usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2015, č.j. 7 As 122/2015-21).
16. Soud si je vědom rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2017, č.j. 2 As 80/2017-34, který prezentuje názor, že vada spočívající v absenci podpisu na odvolání nebrání zahájení řízení, nicméně tento názor soud považuje za zcela ojedinělý a v rozporu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

s dosavadní judikaturou Nejvyššího správního soudu, aniž by prošel posouzením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu podle § 17 s. ř. s.

17. Z uvedené právní úpravy, judikatury a skutkového právního stavu vyplývá, že žalobce platně odpor nepodal, neboť i přes výzvu k odstranění vady spočívající v absenci vlastnoručního podpisu tuto vadu neodstranil a podaný odpor tak nevyvolal požadovaný právní účinek ve smyslu ustanovení § 87 odst. 4 zákona o přestupcích, tedy zrušení příkazu ze dne 30. 6. 2016. Žalovaný tedy není a nebyl povinen vést řízení o přestupku, neboť to bylo skončeno příkazem ze dne 30. 6. 2016, který nabyl právní moci dne 29. 7. 2016.
18. Z výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 81 odst. 3 s.ř.s. ve výroku ad I. rozsudku zamítl.
19. Současně podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. soud ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl úspěch ve věci a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Soud žalovanému nepřiznal požadovanou paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, neboť má za to, že v daném případě se ze strany žalovaného jednalo o výkon státní správy a jeho úkony nikterak nevybočovaly nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Pro úplnost soud směrem k žalovanému podotýká, že právě učiněné závěry korespondují usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7Afs 11/2014-47, které se výslovně zabývalo náhradou nákladů spojených s účastí pracovníků správního orgánu u jednání správního soudu, přičemž bylo vysloveno, že tuto náhradu správní soud procesně úspěšnému správnímu orgánu zásadně nepřizná. Z výše uvedených důvodů proto soud žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. března 2018

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)